

Korunk lelkiismeretét szorongató kérdések nyugtalanítják. Minden pillanatban méltánytalanságok és következetlenségek sorozatába ütközünk: a javak elosztásának igazságtalansága, a tehetség és érdem kiszolgáltatása a pénznek, az önző érdekek vad és zűrzavaros összevisszasága mélyen megsebzik szívünket és lelkünket.

A nemzetek egymásközötti viszonya szintén rosszul szabályozott és tarthatatlan. Kétségbeejtő, hogy a civilizált népek nem képesek az öldöklések periódikus visszatérését kiküszöbölni.

És ugyanakkor, amikor ily főbenjáró kérdések gyötörnek bennünket, a toll emberei, akik felvilágosíthatnák embertársaikat, lemondanak küldetésükről. Ezért van az, hogy a drámaírók, akiknek pedig a legszélesebb rétegekre való szellemi hatás képessége adatott meg, nem élnek ezzel a lehetőséggel és csak könnyed meséket találnak elének.

Feladatuk az új generáció érzésvilágának alakítása legyen. Nagy reformok sohasem jöttek létre a remény és a bizakodás lendítő ereje nélkül. Ezt a lendítő erőt pedig az íróknak és különösen a drámaíróknak kell felszabadítaniok.

Ezért oly tárgyat válasszanak, amely új, előremutató érzésvilág kifejezését hozza magával. A tegnap és a holnap gondolatvilágának a küzdelmét mutassák be, a józan ész s a méltányos jogot, amint legyőzik az igazságtalanságot.

A modern társadalmat ábrázolják az írók. Vezessenek el a gyárakba, a laboratóriumokba, a bankok páncélszekrényei mögé, népgyűlésekre és a hatalmon levők titkos tanácskozásaira.

Tárják elének a feltalálók önmésztő munkáját és diadalát, a pénzvilág hullámzó életét és letöréseit, a felkeléseket, a háborúkat. Azt hiszem, témában nincs hiány!

És harcok munkájuk hevében ne veszítsék el szem elől az új eszmék útvonalát, a megcsontosodott előítéletekkel küzdő igaz meggyőződéseket; ily módon segítsék elő a dolgok új rendjének világra-jövetelét.

Ime a mai drámaírók feladata!

Firmin Gémier †